

231.

(Adagio) M. Laciak, [1880, Novohradská]

Za - hu - ča - li ho - ry, za - hu - ča - li le - sy;

(riten.)

kde - že sa po - de - li mo - je mla - dé ča - sy?

Zahučali hory, zahučali lesy;
kdeže sa podeli moje mladé časy?

Moje mladé časy neužili krásy,
moje mladé letá neužili sveta.

Mladosť moja, mladosť, vyšlas' mi na márnosť,
vyšlas' mi na márnosť pre moju nedbalosť.

(tak som ťa utratil)
Mladosť moja, mladosť, *ver' si sa minula,*
(zahodil)
jako by ten kameň do vody *hodila.*

Ešte sa ten kameň v tej vode obráti,
ale moja mladosť nikdy sa nevráti.

Melódia: Sb. MS I (9) 7 b: Zahučaly hory, zahučaly lesy — Cz. 54: Buvaja, buvaja, šla mamka do hája — Sl. sp. D 260 — Sl. sp. I (225) 593 f — Sl. sp. D 1301 — Sl. sp. D 1254 — Sl. sp. D 162 — [Sl. sp. II 144].

232.

Žalostne (Moderato) K. Ruppeltdt, [1880], (z Liptova)

Jaj, be - da, jaj, be - da mne, jaj, be - da, be - da mne,

Jaj, beda, jaj, beda mne,
[: jaj, beda, beda mne! :]
Ej, výndže ty, ženička,
[: výndže ty proti mne. :]

Jaj, ako by ja vyšla
[: proti korheľovi, :]
ej, čo mi prepil žito
[: ešte na koreni. :]

Jaj, a čo by len žito,
[: ale kone, voly, :]
ej, i sukňu zelenú,
[: čo mi bola k vóli. :]

Melódia : Cz. 74: Ej, keď som sa vydala za muža korheľa — Sl. sp. I 475 — Sl. sp. D 973 —
Sl. sp. II 329 — [Sl. sp. D 154].

233.

(Manželská)

(Moderato)

A. H. Krčméry, [1879, Zvolenská]

(Lúto) (Lúto)
Liuto mi je, liuto,
i doma i tuto,
(založil)
že som si zavesil
na hrdielce puto.

Povec mi, dievčatko,
povec mi naraze,
nech moje koničky
nestoja na mraze.

Povedala som ti,
ešte ti raz poviem,
veru ja, šuhajko,
za teba nepôjdem.

Povedala som ti
v zime i v jeseni,
že ty nebudeš mať
zo mňa mladej ženy.

Kollár I, 253